

خالد بن ولید از دیدگاه عمر بن الخطاب

خالد بن ولید یکی از اصحاب پیامبر است که در سال شش یا هفت هجری بعد از صلح حدبیه مسلمان شد وی قبل از مسلمان شد فرماندهی از فرماندهان لشگر کفر در بدر احزاب و خندق بود و کسی بود که در جنگ احده با حمله به مسلمانان از شکاف کوه بزرگترین ضربه در احده را به اسلام وارد آورد و بعد از این اقدام خالد بود که حمزه سید الشهداء عمومی پیامبر به شهادت رسید ، اما عده ای سعی در توجیه اعمال او و دفاع از او دارند و با دادن القابی مانند سيف الاسلام سعی در تغییر نظر مسلمانان نسبت به خالد دارند . امام آنچه مهم است نظر خود صحابه خصوصا شخص عمر درباره خالد بن ولید است که اگر اهل سنت اصرار بر دفاع از خالد داشته باشند در واقع نظرات خلیفه دوم را رد کرده اند و به مخالفت با وی پرداخته اند اینکه برای روشن شدن افکار مسلمانان برخی از برخوردها و واکنشهای عمر بن الخطاب نسبت به خالد را ذکر می کنیم تا مشخص شود نظر وی نسبت به سيف الاسلام خالد بن ولید چه بوده است.

عزل خالد نخستین اقدام حکومت عمر

زمانی که عمر به خلافت رسید اولین کاری که انجام داد عزل خالد بن ولید از امارت شام بود.

ولما ولی سیدنا عمر رضي الله تعالى عنه الخلافة أول شيء بدأ به عزل خالدا.

سیره حلبيه ج ۳ ص ۲۱۳ - البداية والنهاية ابن کثیر ج ۷ ص ۲۳ - به این مضمون تاریخ الاسلام ذهبي ج ۳ ص

- ۱۲۳ - الوافي بالوفیان صفدي ج ۱۶ ص ۳۲۹

زمانی که آقای ما عمر به خلافت رسید اولین کاری که انجام داد عزل خالد بود.

دستور عمر به برداشتن عمامه از سر خالد و برگرداندن نصف مال او به بیت المال

زمانی که عمر خالد را عزل کرد و ابو عبیده جراح را به جای او گمارد دستور داد اگر از کارش توبه نکرد عمامه را

از سر او بردار:

وكتب عمر إلى أبي عبيدة إن أكذب خالد نفسه فهو أمير على ما كان عليه ، وإن لم يكذب نفسه فهو معزول ، فانزع عمامته عن رأسه وقاسمها ماله نصفين . فلما قال أبو عبيدة ذلك لخالد قال له خالد أمهلني حتى أستشير أختي ، فذهب إلى أخته فاطمة - وكانت تحت الحارت بن هشام - فاستشارها في ذلك ، فقالت له : إن عمر لا يحبك أبدا ، وإنه سيعزلك وإن كذبت نفسك . فقال لها : صدقتك والله . قاسمها أبو عبيدة حتى أخذ [إحدى] نعليه وترك له الأخرى.

البداية والنهاية ابن كثير ج ٧ ص ٢٣ - سیره حلبیه ج ٣ ص ٢١٣

عمر نامه ای به ابو عبیده نوشت که اگر خالد اشتباهش را پذیرفت پس او بر امارت خود باقی است و اگر نپذیرفت پس او عزل می شود پس عمامه او را از سرشن بردار و مال او را دو نصف کن . پس زمانی که ابو عبیده این مطلب را به خالد گفت خالد گفت مهلت بده تا با خواهرم مشورت کنم - خواهرش زن حارت بن هشام بود - پس با او مشورت کرد پس خواهرش به او گفت عمر تو را اصلاً دوست ندارد و حتماً تو را عزل خواهد کرد حتی اگر اشتباهت را بپذیری خالد به او گفت به خدا قسم راست گفتی . (واشتباهش را نپذیرفت) پس ابو عبیده مال او را تقسیم کرد حیث یک لنگه کفشهش را برداشت و دیگری را گذاشت.

عمر و خیانت خالد به بیت المال

وبلغه أن خالدا أعطى الأشعث بن قيس عشرة آلاف وقد قصده ابتغاء إحسانه فأرسل لأبي عبيدة أن يصعد المنبر ويوقف خالدا بين يديه وينزع عمامته وقلنسوته ويقيده بعمامته لأن العشرة آلاف إن كان دفعها من ماله فهو سرف وإن كان من مال المسلمين فهي خيانة.

السیرة الحلبیه ج ۳ ص ۲۱۳.

به او خبر رسید که خالد به اشعث بن قیس ده هزار دینار هدیه داده است و این کار را از روی دوستی به او داده است پس به ابو عبیده نامه نوشت که بر منبر می روی و خالد را مقابلت قرار می دهی و عمامه و کلاه خود او را بر می داری و او را با عمامه اش می بندی چرا که اگر این ده هزار دینار را از مال خودش داده که اسراف است و اگر از مال مسلمانان است که خیانت است.

شکستن پای عمر و کینه او

علمای اهل سنت نقل کرده اند که عمر و خالد که پسر خاله نیز بودند با هم کشتی گرفتند و خالد ساق پای عمر را شکست و همین مسئله موجب عداوت و کینه عمر شد:

أَخْبَرَنَا أَبُو الْحَسْنِ بْنُ قَبِيسٍ أَنَّ أَبُو الْحَسْنِ بْنَ أَبِي الْحَدِيدِ أَنَا جَدِي أَبُو بَكْرٍ أَنَا جَدِي أَبُو مُحَمَّدٍ بْنَ زَبِيرٍ نَا مُحَمَّدٌ بْنُ سَلِيمَانَ
بْنَ دَاؤِدَ الْمَنْقَرِيِ الْبَصْرِيِ نَا أَبُو عَثَمَانَ الْمَازِنِيِ نَا الْأَصْمَعِيِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ بَلَالٍ عَنْ مَجَالِدَ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ الشَّعْبِيِ قَالَ
اصطرع عمر بن الخطاب وخالد بن الوليد وهما غلامان وكان خالدا ابن خال عمر فكسر خالد ساق عمر فعولجت
وجبرت وكان ذلك سبب العداوة بينهما.

تاریخ مدینه دمشق ج ۱۶ ص ۲۶۷ - البتداية و النهاية ابن کثیر ج ۷ ص ۱۳۱ - سیره حلبیه ج ۳ ص ۲۳۱.

مجالد بن سعید از شعبی نقل می کند که گفت : عمر و خالد بن ولید در کودکی با یکدیگر کشتی می گرفتند و خالد پسر خاله عمر بود پس خالد ساق پای عمر را شکست پس معالجه کردند و خوب شد و این مسئله موجب دشمنی بین آن دو شد.

لقب دادن عدو الله به خالد سيف الله

وقدم خالد علي أبي بكر فقال له عمر يا عدو الله قتلت امرأ مسلما ثم نزوت على امرأته لأرجمناك
اسد الغابة ج ۴ ص ۲۹۶ - تاریخ الاسلام ذهبي ج ۳ ص ۳۶.

خالد (پس از بازگشت از تقل مالک بن نویره) نزد ابوبکر آمد پس عمر به او گفت ای دشمن خدا مردی از مسلمانان را کشته و با همسرش همبستر شدی تو را سنگسار خواهم کرد.

همچنین طبری در تاریخش می نویسد :

وأقبل خالد بن الوليد قافلاً حتى دخل المسجد وعليه قباء له عليه صدأ الحديد معتجراً بعمامة له قد غرز في عمamatه أسهماً فلما أن دخل المسجد قام إليه عمر فانتزع الأسهم من رأسه فحطمه ثم قال أربئاء قتلت أمرءاً مسلماً ثم نزوت على امرأته والله لأرجمنك بأحجارك.

تاریخ طبری ج ۲ ص ۵۰۴ - **الکامل فی التاریخ ابن اثیر** ج ۲ ص ۳۰۹ - امتاع الاسماع ج ۱۴ ص ۲۴۰

خالد بن ولید بدون توجه به مسجد آمد و روی دوش او قبایی بود که جای شمشیر در آن بود و عمame ای پوشیده بود که در آن تیرهایی قرار داده بود پس زمانی که داخل مسجد شد عمر بلند شد و تیرها را از عمame او در آورد و شکست سپس به او گفت آیا ریا می کنی مرد مسلمانی را کشته و با همسرش همبستر شدی به خدا قسم تو را با سنگی که خود درست کرده سنگسار خواهم کرد.

تعییر عمر از شمشیر سیف الله به شمشیر ظلم

وقال عمر لأبي بكر إن في سيف خالد رهقا فإن لم يكن هذا حقاً حق عليه أن تقيده.

تاریخ طبری ج ۲ ص ۵۰۳ - **الاصابة ابن حجر** ج ۵ ص ۵۶۱ - **تاریخ الاسلام** ج ۳ ص ۳۷

عمر به ابوبکر گفت به درستی که در شمشیر خالد ظلم وجود دارد؛ پس اگر این (عزل او) حق نیست این حق است که او را محدود گردانی .

ابن عساکر این چنین نقل می کند:

قال عمر ان في سيف الله خالد رهقا .

تاریخ مدینه دمشق ج ۱۶ ص ۲۸۵ .

عمر گفت : در خالد سیف الله ظلم وجود دارد.

نقل طبری شمشیر خالد را ظالم می دانست اما نقل ابن عساکر خود خالد را ظالم می داند.

اعتراض عمر به پوشیدن حریر

أخبرنا أبو الحسن بن قبيس أنا أبو الحسن بن أبي الحميد أنا جدي أبو بكر أنا أبو محمد بن زير نا العباس بن محمد نا الأصممي عن ابن عون عن محمد أن خالد بن الوليد دخل علي عمر وعلي خالد قميص حرير فقال له عمر ما هذا يا خالد قال وما بأسه يا أمير المؤمنين أليس قد لبسه ابن عوف قال وأنت مثل ابن عوف ولك مثل ما لابن عوف ثم امر من حضره فمزقوه .

فتح الباري ابن حجر ج ٦ ص ٧٤ - تاریخ مدینه دمشق ج ١٦ ص ٢٦٩ - سیر اعلام النبلاء ذهبي ج ١ ص ٣٨٠ -
تحفة الاحوذی مبارکفوری ج ٥ ص ٣١٦ .

خالد بن ولید نزد عمر آمد در حالیکه پیراهن حریر پوشیده بود عمر به او گفت : خلد این چه لباسی است که پوشیدی ؟ خالد گفت : چه اشکالی دارد ای امیر المؤمنین آیا ابن عوف لباس حریر نمی پوشد عمر گفت : آیا تو مثل ابن عوف هستی و فضایل تو مثل ابن عوف است سپس به کسانی که حاضر بودند دستور داد که لباس او را پاره کنند.

عمر و ریای خالد

أخبرنا أبو بكر محمد بن عبد الباقي أنا الحسن بن علي أنا محمد بن العباس أنا أحمد بن معروف نا الحسين بن الفهم نا محمد بن سعد أنا مسلم بن إبراهيم نا جويرية بن أسماء عن نافع قال لما قدم خالد بن الوليد من الشام قدم وفي عمامته أسهم ملطخة بالدم قد جعلها في عمامته فاستقبله عمر لما دخل المسجد فنزعها من عمامته فقال أتدخل مسجد النبي (صلي الله عليه وسلم) ومعك أسهم فيها دم وقد جاهدت وقاتلته وقد جاهد المسلمين قبلك وقاتلوا .

تاریخ مدینه دمشق ج ۱۶ ص ۲۶۹ - سیر اعلام النبلاء ج ۱ ص ۳۸۰.

زمانی که خالد از شام برگشت در عمامه خود تیرهایی گذاشته بود که خون آلود بود پس زمانی که عمر در مسجد بود نزد او آمد پس آنها را از عمامه او برداشت پس گفت آیا وارد مسجد پیغمبر می شوی در حالیکه همراهت تیرهای خون آلود است و تو جهادت کردی و جنگیدی در حالیکه مسلمانان قبل از تو نیز جهاد کردند و جنگیدند.

همراهی عمر با عبدالرحمٰن در مخالفت با خالد

بعدما صنع ببني جذيمة ما صنع عاب عبد الرحمن بن عوف علي خالد ما صنع قال يا خالد أخذت بأمر الجاهلية قتلتهم بعملك الفاكه قاتلوك الله قال وأعانه عمر بن الخطاب علي خالد.

تاریخ مدینه دمشق ابن عساکر ج ۱۶ ص ۲۳۴ - سیر اعلام النبلاء ج ۱ ص ۳۷۰.

بعد از آن کارهایی که (خالد) در بني جذieme آن کارها را کرد عبدالرحمٰن بن عوف بر او اشکال گرفت و گفت ای خالد تو به شیوه جاهلیت برخورد کردی و آن را به انتقام عمومیت کشته خدا تو را بکشد و عمر بن الخطاب او را در دعوای با خالد یاری کرد.

همچنین ابن عساکر می نویسد:

قال عمر لخالد ويحك يا خالد أخذت بني جذيمة بالذی كان من أمر الجاهلية أو ليس الإسلام قد محا ما كان في الجاهلية.

تاریخ مدینه دمشق ابن عساکر ج ۱۶ ص ۲۳۴

عمر به خالد گفت: واي بر تو با بني جذieme به شیوه جاهلیت برخورد کردی آیا اسلام رسوم جاهلی را نابود نکرد.

عمر و درخواست عزل خالد از ابوبکر

أن أبا بكر بعث خالد بن الوليد إلي بني سليم حين ارتدوا عن الإسلام فقتل وحرق بالنار فكلم عمر أبا بكر فقال بعثت رجلا يعذب بعذاب الله انزعه.

تاریخ مدینه دمشق ج ۱۶ ص ۲۴۰.

ابوبکر خالد را به سمت قبیله بنی سلیم زمانی که از اسلام مرتد شده بودند اعزام کرد پس خالد آنها را کشت و با آتش سوزاند پس عمر به ابوبکر گفت : کسی را فرستادی که به عذاب الهی عقاب می کند او را عزل کن .
یعنی تنها کاری که خالد انجام می دهد این است که افراد را می کشد و می سوزاند.

گروه پاسخ به شباهات

مؤسسہ تحقیقاتی حضرت ولی عصر (عج)